

[Niels Frederiksen.]

faa en Særlovgivning, og jeg tror ogsaa, at den overvejende Del af den sønderjydske Befolkning egentlig ikke ønsker nogen Særlovgivning. Jeg er enig med ham i den Opfattelse, at det, naar vi skal lovgive paa dette Omraade, vil være rigtigst at lovgive for hele Landet med enkelte Undtagelsesbestemmelser, som de specielle sønderjydske Forhold kan give Anledning til. Men jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i den Betragtning, at Forholdene i Øjeblikket er saa usikre, at ingen evner blot nogenlunde rigtigst at vurdere, hvordan Forholdene vil blive blot om 6 Maaneder. Og hvis dette er rigtigst, forekommer det mig inkonsekvent af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal som Hjælpe-middel mod Vanskelighederne at forlange Foranstaltninger af varig Karakter, at ville lovgive paa vigtige Beskatningsomraader helt ind i Fremtiden paa en Maade, der virker ganske omkalfatrende.

Det er i Øjeblikket efter min Opfattelse saaledes, at ikke alene er Forholdene uberegnelige, men meget tyder ogsaa paa, at Forandringerne i de førstkommande Maaneder vil blive saa mærkbare, at hvad vi vedtager af Love i Dag maaske slet ikke passer om blot et kort Spand af Tid. Hvem aner i Øjeblikket, hvordan dansk Landbrugsproduktion vil komme til at ligge, hvem aner i Øjeblikket, hvordan Prisforholdene vil blive for Landbrugets Eksportvarer om blot ½ Aar? Ingen ved, hvor længe Landbrugskrisen vil vare, ingen ved, hvordan vor Pengepolitik vil forme sig, ingen aner i Øjeblikket, hvordan vore Afsætningsbetingelser vil blive. Derfor er der efter vor Opfattelse kun een Fremgangsmaade at anvende, og det er den at vurdere Forholdene fra Dag til Dag og indrette Lovgivning og Administration derefter. Og det er dette Synspunkt, der har dannet Grundlaget for Regeringens og Flertalspartiernes Stilling under den nuværende Situation.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal med sin voldsomme Kritik af de Hjælpeforanstaltninger, som i den nuværende Situation er vedtaget her i Rigsdagen, slaar ganske ved Siden af, samtidig med at han fremsætter fuldkommen uholdbare og urigtige Paastande angaaende Virkningerne af den Kriselovgivning, der er gennemført. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa enkelte Ting, som bekræfter, hvad jeg her siger. Det ærede Medlem siger, at det, det i Øjeblikket gælder om, er at koncentrere hele vor Opmærksomhed om at hjælpe de Landbrugere,

som paa Grund af Terminsvanskeligheder trues med at maatte gaa fra deres Hjem og deres Virksomhed, til at undgaa noget saadant, og at den vedtagne Krisehjælp ikke hjælper en eneste kriseramte Landbruger. Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa at dens Slags Postulater kan man fremsætte paa et Vælgermøde, hvor man er ene Taler, men her i Tinget kan den Slags ikke staa uimodsagt. Det betyder i Realiteten mindre, om en Landbruger gennem Loven faar Sikkerhed for, at hans Ejendomsskatter og personlige Skat til Amt og Kommune bliver ham eftergivet af det offentlige i det Aar, der kommer, end at han faar en tilsvarende Sum i Øjeblikket, naar man samtidig gennemfører Love, der giver Mulighed for at hindre Tvangsauktion over hans Ejendom paa Grund af Terminsvanskeligheder, saaledes at der kan vindes Tid til at overveje og til at se, hvorledes hele Situationen udvikler sig. Tillige forekommer det mig ganske utilbørligt at fremsætte den Paastand, at den Krisehjælp, som en almindelig Gaardmand med en Ejendom paa ca. et halvt Hundrede Tdr. Land gennemsnitlig kan paaregne, nemlig 700—800 Kr., ikke har nogen Betydning, naar det da ikke er en Mand, der er fuldstændig økonomisk ødelagt. Og *er* han det, forekommer det mig, at Akkordlovens Haandsrækning og Loven om Udsættelse af Tvangsauktioner er Hjælpeforanstaltninger, som værner den kriseramte Landbruger mod at blive slaet ud af de Terminsvanskeligheder, som det ærede Medlem mener er de alt overskyggende. (*Madsen-Mygdal*: Ja, hvis han er insolvent.) Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal siger: hvis han er insolvent, men der kan gives Udsættelse af Tvangsauktioner, selv om den paagældende er solvent, og tillige faar han den Krisehjælp, som kan hjælpe ham over Aarets Vanskeligheder, og som han *ikke* vilde have faaet, hvis det ærede Medlem havde faaet Lov til at raade, medmindre han var insolvent, og hans Ejendom var stillet til Tvangsauktion.

Jeg kan i øvrigt henholde mig til de Bemærkninger, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller angaaende Kriselovens Virkninger, idet det ærede Medlem jo ogsaa paaviste, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Paastand herom var urigtig. Atter i Dag har det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal indtaget et nyt Standpunkt, idet han nu mener, at det gælder om at give Hjælp til Terminsrenternes Betaling. En saadan Hjælp skulde være af større Værdi, selv om man ikke fik anden Hjælp end den Krisehjælp og Skatte-